УДК 364:004](045)
DOI 10.31499/2618-0715.1(16).2026.355754

ЦИФРОВІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Скочко Максим, доктор філософії, доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини.
ORCID: 0000-0003-2342-3834
E-mail: skochko1993@ukr.net

У статті здійснено комплексний аналіз ролі цифрових та інформаційних технологій у системі соціального захисту населення в умовах трансформації сучасного суспільства. Обґрунтовано, що цифровізація соціальної сфери є стратегічним напрямом модернізації державної соціальної політики, який спрямований на підвищення ефективності, прозорості та доступності соціальних послуг. Розкрито сутність цифрової трансформації соціального захисту, окреслено основні напрями впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у діяльність соціальних служб та установ. Проаналізовано наукові підходи до визначення можливостей і ризиків інтеграції цифрових рішень у практику соціальної роботи, зокрема в умовах воєнного стану та зростання кількості вразливих груп населення. Визначено, що застосування електронних сервісів, державних інформаційних систем, онлайн-платформ і мобільних застосунків сприяє оптимізації адміністративних процедур, скороченню часу обробки звернень, підвищенню адресності соціальної допомоги та забезпеченню безперервності надання послуг. Окрему увагу приділено питанням цифрової компетентності фахівців соціальної сфери, необхідності оновлення освітніх програм та впровадженню інноваційних методів підготовки соціальних працівників.
Ключові слова: *цифрові технології, інформаційні технології, цифровізація, цифрова трансформація, соціальний захист, соціальна робота, соціальні послуги, соціальна сфера.*

DIGITAL AND INFORMATION TECHNOLOGIES IN THE SOCIAL PROTECTION SYSTEM

Skochko Maksym, PhD of Social Work, Senior Lecturer of the Department of Social Pedagogy and Social Work, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University.
ORCID: 0000-0003-2342-3834
E-mail: skochko1993@ukr.net

The article provides a comprehensive analysis of the role of digital and information technologies in the social protection system in the context of the transformation of modern society. It is substantiated that the digitalization of the social sphere is a strategic direction of modernization of state social policy, which is aimed at increasing the efficiency, transparency and accessibility of social services. The essence of the digital transformation of social protection is revealed, the main directions of implementing information and communication technologies in the activities of social services and institutions are outlined.

Scientific approaches to determining the opportunities and risks of integrating digital solutions into the practice of social work are analyzed, in particular in conditions of martial law and an increase in the number of vulnerable groups of the population. It is determined that the use of electronic services, state information systems, online platforms and mobile applications contributes to the optimization of administrative procedures, reducing the time for processing applications, increasing the targeting of social assistance and ensuring the continuity of service provision. Special attention is paid to the issues of digital competence of social sphere specialists, the need to update educational programs and the introduction of innovative methods of training social workers.

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

At the same time, the focus is on the problems of digital inequality, insufficient level of digital literacy of service recipients, threats to information security and personal data protection. It is emphasized that digital technologies cannot completely replace direct interpersonal interaction, which remains a key element of social work.

It is concluded that the successful digital transformation of the social protection system requires a comprehensive approach that combines the development of digital infrastructure, improvement of regulatory and legal support, increasing the professional competence of specialists and the formation of a digital culture of the population. Prospects for further research are associated with the interdisciplinary study of mechanisms for integrating innovative technologies into the social sphere and assessing their effectiveness in conditions of crisis challenges.

Keywords: *digital technologies, information technologies, digitalization, digital transformation, social protection, social work, social services, social sphere.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. У сучасному інформаційному суспільстві цифровізація виступає ключовим чинником трансформації соціальної сфери. Застосування цифрових та інформаційно-комунікаційних технологій у сфері соціального захисту сприяє підвищенню ефективності надання послуг, забезпеченню доступності соціальних гарантій та підвищенню прозорості роботи державних і громадських інституцій. Особливо актуальним це стало в умовах пандемії COVID-19 та розвитку електронного уряду, коли цифрові інструменти стали невід'ємною складовою соціальної роботи.

Глобальні виклики, такі як економічна нестабільність, воєнні дії, зростання кількості внутрішньо переміщених осіб та старіння населення, визначають потребу підвищення ефективності соціальної політики. В Україні процес цифровізації соціальної сфери активно реалізується в рамках державної програми електронного урядування та розвитку цифрової держави, зокрема через платформу «Дія», що функціонує під керівництвом Міністерства цифрової трансформації України. Цифрові та інформаційні технології в системі соціального захисту виконують не лише функцію оптимізації управлінських процесів, а й забезпечують доступність, прозорість та адресність соціальних послуг.

Цифрові та інформаційні технології відіграють центральну роль у модернізації системи соціального захисту. Вони сприяють підвищенню ефективності надання соціальних послуг, забезпечують прозорість процесів, прискорюють обслуговування та роблять підтримку населення більш доступною. Водночас важливо вирішувати питання цифрової грамотності, захисту даних та рівного доступу до технологій. Подальший розвиток цифрової соціальної сфери потребує комплексного підходу, що інтегрує технологічні рішення, правове регулювання та підготовку фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В умовах активної цифрової трансформації суспільства одним із пріоритетних напрямів розвитку соціальної політики в Україні стає інтеграція цифрових і інформаційних технологій у систему соціального захисту та соціальних послуг. Використання сучасних цифрових інструментів сприяє підвищенню ефективності надання соціальної допомоги, розширенню доступу до послуг для вразливих верств населення та оптимізації взаємодії між громадянами та державними органами.

В Україні різні науковці досліджували та продовжують вивчати питання застосування цифрових і інформаційних технологій у соціальному захисті, цифровізації соціальних послуг і їхнього впливу на соціальну роботу.

Цифровізація соціальної сфери в Україні сприймається не лише як модернізація технологічних процесів, а як всебічна трансформація способів взаємодії між державними структурами, соціальними службами та населенням. Єгорова-Луценко Т. [5] наголошує, що впровадження електронного урядування та інформаційно-комунікаційних технологій

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

у сфері соціального захисту сприяє підвищенню прозорості роботи державних органів та забезпечує громадянам швидкий доступ до соціальних послуг. Вона також відзначає, що цифрові інструменти дають змогу оптимізувати адміністративні процеси та зменшити ймовірність корупційних проявів [5].

Попович В., Щербина С. та Новак Т. розглядають процес цифрової трансформації системи соціального захисту в умовах воєнного стану та під час післявоєнного відновлення. Вони виділяють низку ключових чинників, що визначають ефективність цифрової інтеграції: наявність розвиненої цифрової інфраструктури, рівень компетентності працівників соціальних служб та готовність населення користуватися електронними сервісами. При цьому наголошується, що стратегічне планування цифровізації має спиратися на оцінку соціальних ризиків і результативність впроваджених ІТ-рішень [17].

Федірко Н. аналізує умови та стратегічні виклики розвитку цифрового соціального захисту в Україні, підкреслюючи потребу у створенні національної стратегії цифровізації соціальної сфери. Авторка відзначає важливість інтеграції електронних урядових платформ, зокрема порталу «Дія», для забезпечення постійного та зручного доступу громадян до соціальних послуг [14].

Білецький О. приділяє увагу безпосередньому впровадженню цифрових інструментів у практику соціальної роботи. Він розглядає можливості застосування електронних консультацій, аналізу великих даних та дистанційного контролю потреб клієнтів. На думку автора, інтеграція цифрових технологій сприяє підвищенню якості соціальних послуг і дає працівникам соціальної сфери змогу більш ефективно організовувати свою діяльність [2].

Гунько С. та Лях Т. досліджують проблеми цифровізації соціальних послуг у сільських громадах, де доступ до Інтернету та цифрових платформ часто обмежений. Вони наголошують, що без розробки всебічної стратегії підтримки таких громад цифрові технології не здатні повністю замінити традиційні соціальні сервіси [15].

В умовах війни та масштабної внутрішньої міграції в Україні особливої актуальності набуває цифровізація соціальних послуг для внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та інших вразливих груп населення. Ігнатенко К. та Садзаглішвілі Ш. відзначають, що цифрові сервіси забезпечують безперервний доступ до допомоги, водночас створюючи нові виклики, пов’язані з віддаленою взаємодією між соціальними працівниками та клієнтами. За словами авторів, ефективність таких платформ значною мірою визначається рівнем цифрової грамотності користувачів [16].

Бурлай Т. у своєму дослідженні підкреслює, що цифровізація системи соціального захисту сприяє її більшій стійкості під час кризових ситуацій, зокрема завдяки можливості оформлення допомоги в електронному вигляді, контролю за зверненнями та автоматизації адміністративних процедур. Це забезпечує швидке реагування на потреби громадян і зменшує ризик утворення черг та бюрократичних затримок [13].

Наукові дослідження підтверджують, що застосування цифрових та інформаційних технологій значно підвищує ефективність надання соціальних послуг в Україні. Водночас їхня реалізація вимагає комплексного підходу, врахування соціальних ризиків, проблем цифрової нерівності та регулярного оцінювання результатів. Інтеграція ІТ у соціальну сферу залишається одним із перспективних напрямів розвитку української соціальної політики.

Мета статті – аналіз ролі цифрових та інформаційних технологій у системи соціального захисту населення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Суспільство безперервно зазнає трансформацій і структурних змін, спричинених впливом природних, політичних, соціально-психологічних, демографічних, науково-технічних та інших чинників. Однією з визначальних ознак сучасного етапу його розвитку є цифрова трансформація. Вона

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

формує нову модель соціального поступу, у межах якої на основі інформаційних технологій та цифрових моделей функціонування людства розв'язуються завдання науки, освіти, виробництва й соціальної сфери, а також відбувається оновлення соціальних відносин, інститутів, норм і ціннісних орієнтирів [6].

Традиційна модель соціальної роботи переважно базується на особистій взаємодії між соціальним працівником і клієнтом. До ключових форм підтримки належать соціальний супровід, індивідуальне консультування, проведення групових занять, соціальна адвокація та координація допомоги через мережу соціальних служб. Водночас процеси глобальної цифровізації зумовлюють необхідність модернізації цих підходів шляхом інтеграції сучасних технологічних інструментів і цифрових рішень [2].

Стрімкий глобальний розвиток інформаційних технологій упродовж останніх років зумовив суттєві трансформації в різних сферах суспільного життя, зокрема й у галузі соціальної роботи. Використання цифрових інструментів – інтернет-ресурсів, мобільних застосунків, технологій штучного інтелекту та віртуальної реальності – створює нові умови для підвищення доступності, результативності та якості надання соціальних послуг [2].

Інформаційні технології дедалі активніше впроваджуються у систему соціального захисту та практику соціальної роботи, забезпечуючи можливість здійснення широкого спектра соціальних взаємодій у дистанційному, онлайн-форматі. Така трансформація потребує оновлення підходів до організації діяльності соціальних служб і установ, а також належної професійної підготовки фахівців, здатних ефективно застосовувати сучасні цифрові інструменти у своїй професійній діяльності [8].

Упродовж останніх років в Україні активно впроваджуються інноваційні механізми реалізації соціальної політики, спрямовані на підвищення ефективності розв'язання соціальних проблем населення. З'являються установи, що забезпечують надання послуг у повністю дистанційному форматі. Розробляються портали електронних сервісів, які дозволяють отримувати соціальні послуги без особистого відвідування установ і значних витрат часу. Усе це зумовлює необхідність широкого використання сучасних інформаційних технологій [8].

Передбачається, що в таких структурах працюватимуть спеціалісти, які володіють навичками роботи з цифровими ресурсами, а також фахівці з технічної підтримки програмного забезпечення та комплексного обслуговування інформаційних систем. Водночас у сфері послуг, що передбачають безпосередню взаємодію з клієнтами, застосування інтернет-ресурсів має свої особливості [8].

З огляду на сучасні тенденції цифровізації та прагнення користувачів отримувати інформацію у зручному форматі, актуалізується потреба часткової віртуалізації діяльності установ і представлення їх роботи в мережі Інтернет, зокрема шляхом створення офіційних вебсайтів. Однак у таких організаціях інформаційне середовище виконує переважно допоміжну роль, а штатні розписи зазвичай не передбачають посад ІТ-фахівців. У результаті інформаційний супровід покладається на працівників, які не мають достатніх ресурсів і компетентностей для створення якісного цифрового продукту [8].

Отже, виникає об'єктивна потреба у формуванні та вдосконаленні відповідних цифрових компетентностей фахівців, що може бути реалізовано в процесі їх професійної підготовки [8].

Інтенсивна цифровізація справляє свій вплив на усі ключові сфери життєдіяльності соціуму, і сфера права не є винятком. Як складний соціальний феномен, право проявляється у різноманітних іпостасях та реалізує низку значущих функцій, тоді як застосування електронних засобів у юридичній практиці охоплює різноманітні вектори. Упровадження цифрових інструментів вимагає ухвалення нормативно-правових

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

актів, які встановлюють критерії та регламентують застосування цифрових технологій у конкретних галузях [9].

З огляду на різноманіття сучасної інформаційної сфери та її насиченість, існує чимало різних методів передачі відомостей і, як наслідок, безліч каналів, якими ця комунікація відбувається після її формування. Український сектор ІКТ не стоїть на місці, розвиваючись та намагаючись відповідати вимогам доби, аби донести певне повідомлення від конкретного джерела до якомога ширшого кола адресатів. Експерти зауважують, що інтеграція та застосування новітніх медіатехнологій породжує новий вигляд політичної взаємодії, котрий набуває більшої підконтрольності з боку громадськості. Визначення сучасного соціуму як «інформаційного» стало реальністю тому, що абсолютно всі суспільні процеси тепер ґрунтуються на обміні даними [7].

Цифрові технології створюють значний потенціал для модернізації адміністративних систем, особливо в галузі надання адміністративних послуг. Кожний наступний етап їх упровадження та вдосконалення зумовлює помітні зміни як у способах застосування технологічних рішень, так і в організації роботи органів публічної влади та форматах їх взаємодії з громадянами [1].

Інформаційні технології у сфері соціального захисту доцільно класифікувати за кількома напрямами: державні інформаційні системи, що функціонують на основі даних із державних реєстрів; інструменти, які автоматизують діяльність установ соціальної сфери; сервіси, що дають змогу громадянам самостійно шукати й отримувати потрібну інформацію; а також технології, які безпосередньо забезпечують процес надання соціальних послуг і слугують професійним інструментом соціального працівника. У зв'язку з цим фахівці соціальної галузі мають володіти сучасними цифровими компетентностями та практичними навичками роботи з інформаційними системами [4].

Стратегія цифрової трансформації соціального захисту спрямована на врахування потреб людини й визначених цільових груп населення. Вона передбачає впровадження сучасних інформаційних рішень для автоматизації стандартних процедур призначення та надання соціальних послуг, підвищення ефективності соціального забезпечення, а також створення можливостей для подання електронних запитів і отримання виплат через вебпортали [4].

У сучасних умовах цифрові технології стали органічним елементом соціальної роботи, розширюючи можливості отримання дистанційних консультацій, використання онлайн-платформ для підтримки клієнтів і професійного навчання соціальних працівників. Новітні рішення – зокрема мобільні застосунки для моніторингу психічного здоров'я, віртуальні групи взаємодопомоги та електронні бази даних, що спрощують пошук необхідних ресурсів, – суттєво трансформували підходи до організації й надання соціальних послуг [2].

Однією з ключових проблем упровадження цифрових технологій у сфері соціальної роботи є низький рівень цифрової компетентності як у фахівців, так і в отримувачів послуг. Соціальні працівники нерідко не володіють достатніми знаннями та навичками для результативного застосування сучасних цифрових рішень, тоді як клієнти, зокрема люди похилого віку та представники вразливих категорій населення, часто стикаються з труднощами у використанні та доступі до інформаційних технологій [2].

Соціальна робота нерідко пов'язана з обробкою конфіденційних відомостей, тому забезпечення надійного захисту персональних даних клієнтів набуває особливої актуальності. Використання онлайн-платформ і мобільних застосунків потребує впровадження посилених заходів інформаційної безпеки для запобігання витоку даних і порушенню права на приватність [2].

Запровадження цифрових технологій також зумовлює необхідність трансформації професійних підходів соціальних працівників. Такий процес може супроводжуватися труднощами адаптації, спричиняти напруження та певний опір змінам. Водночас варто

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

враховувати, що цифрові інструменти не здатні повністю замінити безпосередню взаємодію з клієнтами, яка залишається важливою складовою ефективної соціальної роботи [2].

Тенденції впровадження цифрових технологій у соціальній сфері:

1. Зростання дієвості та полегшення доступу до сервісів. Нині в українських реаліях, подібно до інших держав, інтенсивно запроваджуються новітні, цифрові методики у сфері соціальної політики, мета яких – результативне подолання проблеми, що стосуються громадян. Виникають інтернет-майданчики, які здатні надавати громадянам увесь спектр послуг винятково віддалено. Формуються установи та веб-ресурси електронних послуг, через які можливо оформити соціальне забезпечення, як-от призначення й нарахування різних соціальних допомог, житлових дотацій, набуття відповідних посвідчень тощо, не виходячи з дому та заощаджуючи при цьому значну кількість часу. Усе це зумовлює необхідність активного використання передових цифрових засобів [8].

Інформаційні технології сприяють підвищенню ефективності надання соціальних послуг, зокрема завдяки спрощенню комунікації та скороченню часу на обробку запитів клієнтів. Використання мобільних додатків, наприклад для відстеження психічного здоров'я, та онлайн-платформ для консультацій дозволяє оперативно реагувати на потреби клієнтів і надавати підтримку тим, хто проживає у віддалених або важкодоступних регіонах. Цифрові сервіси значно розширюють доступ до соціальних послуг, особливо для осіб з обмеженою мобільністю або тих, хто мешкає у ізольованих місцевостях. Так, дистанційні консультації забезпечують підтримку людям, які не можуть відвідати соціальні служби через брак транспорту або інші перешкоди. Таким чином, цифровізація соціальної сфери підвищує доступність і ефективність соціальних послуг, водночас передбачаючи, що фахівці соціальної роботи повинні вміти ефективно використовувати ці цифрові ресурси [2].

2. Інноваційні підходи у підготовці соціальних працівників. Цифрова трансформація суспільства спричинила модернізацію практики соціальної роботи та вимагає постійного оновлення навичок використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності. Сьогодні від соціальних працівників очікують не лише вміння користуватися цифровими інструментами, а й здатність створювати власні інформаційні продукти. Це свідчить про необхідність організації освітнього процесу для майбутніх фахівців за принципом перспективного та випереджувального навчання [8].

Саме такий процес навчання дає змогу моніторити актуальні напрямки, підходи та апарати у галузі соціальної роботи, стимулюючи розвиток інноваційного потенціалу майбутніх кадрів у часи посилення цифровізації соціуму. Формування та подальше професійне зростання соціального працівника у цифровому середовищі значною мірою залежить від коректного впровадження у навчальний процес цілісного набору інтерактивних методик, спільне застосування яких функціонально гарантує успішний фінал у формуванні фахівця соціальної царини. Подібна стратегія підтримує динамічне засвоєння знань, обмін напрацюваннями та вдосконалення потрібних компетенцій для результативної діяльності у сфері соціального забезпечення та протекції [3].

Новітні цифрові засоби відкривають перед фахівцями соціальної сфери неабиякі перспективи у навчанні, даючи змогу опановувати матеріали через електронні курси, віртуальні семінари та імітаційні моделювання для шліфування вмінь спілкування із клієнтурою. Така можливість сприяє нарощуванню професійного рівня персоналу та забезпечує їх найсвіжішими відомостями про новітні методики та концепції у соціальній діяльності. Однак, для тих, хто здобував професійну підготовку ще до того, як інформаційні технології стали невід'ємною частиною освіти, буває непросто самотужки розібратися у великій кількості сучасних «цифрових» інструментів і мережевих джерел [10].

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

Платформи електронного навчання та змішані форми освіти відіграють ключову роль у підготовці соціальних працівників. Поєднання онлайн-курсів із традиційними методами навчання дозволяє ефективніше застосовувати нові знання в практичній діяльності. За даними дослідження Е. Мілн, сервіси на кшталт Coursera та Udemy забезпечують працівників доступом до міжнародно визнаних курсів, що сприяють підвищенню їхньої кваліфікації у різних сферах соціальної роботи. Крім того, такий підхід дає змогу індивідуалізувати навчальний процес, дозволяючи обирати теми, які найбільше відповідають професійним потребам працівників [12].

Інформаційні технології невпинно набирають ваги як ключовий фактор прогресу не лише глобального господарства, а й інших царин людської активності. Наразі майже неможливо відшукати сферу, де б не застосовувалися ІТ-рішення. Цифровізація буття людини є однією з рушійних сил, що трансформують саму суть соціальної діяльності. Фундамент цифровізації соціальної роботи закладається через впровадження інформаційних технологій задля надання допомоги тим індивідам, що зіткнулися зі складнощами у житті. Сучасна парадигма світового співтовариства відзначається глибоким проникненням обчислювальних засобів у різноманітні ділянки активності, зокрема в економіку, соціум та управління. Масштабна комп'ютеризація спростила та пришвидшила поширення даних та їх обмін поміж керуючими структурами та правовими одиницями [11].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, цифрові та інформаційні технології відіграють стратегічну роль у трансформації системи соціального захисту. Вони сприяють підвищенню ефективності управління, забезпечують доступність і прозорість соціальних послуг, посилюють адресність допомоги та оптимізують використання бюджетних коштів. Водночас успішність цифровізації залежить від комплексного підходу: розвитку інфраструктури, підвищення цифрової грамотності населення, забезпечення кібербезпеки та вдосконалення нормативно-правової бази. За умови системного впровадження інновацій цифрові технології здатні стати потужним інструментом соціальної справедливості та зміцнення соціальної держави. Подальші наукові розвідки у сфері цифрових та інформаційних технологій у системі соціального захисту мають міждисциплінарний характер і потребують поєднання підходів соціальної роботи, державного управління, інформаційних технологій та права. Комплексне вивчення зазначених напрямів сприятиме формуванню ефективної, безпечної та інклюзивної цифрової моделі соціального захисту населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Адміністративістика в умовах цифровізації: теорія, правове регулювання, практика* : монографія / авт. колектив: С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова, Т. А. Латковська та ін. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 800 с.
2. Білецький О. П. Інтеграція цифрових технологій у соціальну роботу: виклики та перспективи. *Public administration and social work*. 2024. Т. 1. С. 38–42. URL: https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6 (дата звернення: 17.02.2026).
3. Васянович Г., Логвиненко В. Використання інтерактивних методів навчання в процесі підготовки майбутніх фахівців із соціальної роботи. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2023. Т. 68. С. 85–93.
4. Додон О. Інформаційні технології в системі соціального захисту. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. № 2. 74–78.
5. Єгорова-Луценко Т. П. Цифровізація системи надання соціальних послуг в Україні. *Право та інноваційне суспільство*. 2020. № 2 (15). С. 80–85. URL: https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13 (дата звернення: 17.02.2026).
6. Коваль М., Литвин А. Інформаційне суспільство та професійна освіта. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2021. № 23. С. 9-27.

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

7. Кочубей Л. Особливості сучасних інформаційно-комунікативних технологій в Україні. *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України*. 2017. Вип. 3. С. 44-70.
8. Логвиненко В. М., Грицанюк В. В. Цифрова трансформація суспільства та інформаційно-комунікаційні технології в професійній діяльності фахівців соціальної роботи: сучасні виклики. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспектив*. 2022. № 87. С. 53–56. URL: https://doi.org/10.31392/npu-nc.series5.2022.87.11 (дата звернення: 17.02.2026).
9. Петренко Н. О., Машковська Л. В. Цифровізація державних адміністративних послуг в Україні: нормативно-правові аспекти. *Право і суспільство.* 2020. № 2. С. 112-119.
10. Цюприк А. Я. Формування інтегральної компетентності соціального працівника в умовах цифрового суспільства. *Публічне управління та соціальна робота*. 2023. № 2. С. 64–68.
11. Чалик В. Р. Розвиток сучасних інформаційних технологій та процес глобальної інтеграції у соціальній сфері. *Актуальні питання забезпечення безпекового середовища в Україні* : зб. тез наук. доп. Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 19 квіт. 2024 р. Київ, 2024. С. 263–267. URL: https://sci.ldubgd.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/16318/1/Збірник тез%20від%2019.04.2024.pdf#page=263 (дата звернення: 17.02.2026).
12. An International Study Examining Social Workers' Use of Information and Communication Technology / F. Mishna та ін. *The British Journal of Social Work*. 2021. URL: https://doi.org/10.1093/bjsw/bcab066 (дата звернення: 17.02.2026).
13. Burlay T. Digital technologies and the resilience of ukraine's social protection system: wartime experience. *Agora international journal of juridical sciences*. 2024. Т. 18, № 1. С. 141–152. URL: https://doi.org/10.15837/aijjs.v18i1.6751 (дата звернення: 17.02.2026).
14. Fedirko N. Digital social protection in Ukraine: prerequisites and strategic challenges. *Social and labour relations: theory and practice*. 2022. Т. 12, № 1. С. 1–13. URL: https://doi.org/10.21511/slrtp.12(1).2022.01 (дата звернення: 17.02.2026).
15. Gunko S., Liakh T. Expert assessments of the challenges of digitalization of social services in rural communities. *Social Work and Education*. 2025. Vol. 3, no. 12. P. 444–453. URL: https://doi.org/10.25128/2520-6230.25.3.12 (date of access: 17.02.2026).
16. Ihnatenko K., Sadzaglishvili S. The digitalization of social services in response to the war in Ukraine. *Social work and education*. 2023. Т. 10, № 3. URL: https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.3.2 (дата звернення: 17.02.2026).
17. Popovych V., Shcherbyna S., Novak T. Digital transformation of the sphere of social protection in conditions of martial law and post-war renewal of ukraine. *Scientific bulletin of uzhhorod university. series: «pedagogy. social work»*. 2024. Т. 2, № 55. С. 82–88. URL: https://doi.org/10.24144/2524-0609.2024.55.82-88 (дата звернення: 17.02.2026).

REFERENCES

1. Kivalov, S. V., Bila-Tiunova, L. R., Latkovska, T. A., et al. (2022). *Administratyvistyka v umovakh tsyfrovizatsii: teoriia, pravove rehuliuvannia, praktyka* [Administrative law in the context of digitalization: Theory, legal regulation, practice]. Vydavnychyi dim «Helvetyka» [in Ukrainian].
2. Biletskyi, O. P. (2024). Intehratsiia tsyfrovykh tekhnolohii u sotsialnu robotu: vyklyky ta perspektyvy [Integration of digital technologies into social work: Challenges and prospects]. *Public Administration and Social Work*, 1, 38–42. https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6 [in Ukrainian]
3. Vasianovych, H., & Lohvynenko, V. (2023). Vykorystannia interaktyvnykh metodiv navchannia v protsesi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv iz sotsial'noi roboty [Use of interactive teaching methods in the training of future social work specialists]. *Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia v pidhotovtsi fakhivtsiv*, 68, 85–93 [in Ukrainian].
4. Dodon, O. (2023). Informatsiini tekhnolohii v systemi sotsial'noho zakhystu [Information technologies in the social protection system]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, (2), 74–78 [in Ukrainian].
5. Yehorova-Lutsenko, T. P. (2020). Tsyfrovizatsiia systemy nadannia sotsial'nykh posluh v Ukraini [Digitalization of the social services provision system in Ukraine]. *Pravo ta innovatsiine suspilstvo*, 2(15), 80–85. https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13 [in Ukrainian].

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

6. Koval, M., & Lytvyn, A. (2021). Informatsiine suspilstvo ta profesiina osvita [Information society and professional education]. *Estetyka i etyka pedahohichnoi dii*, 23, 9–27 [in Ukrainian].
7. Kochubei, L. (2017). Osoblyvosti suchasnykh informatsiino-komunikatyvnykh tekhnolohii v Ukraini [Features of modern information and communication technologies in Ukraine]. *Naukovi zapysky Instytutu politychnykh i etnonatsional'nykh doslidzhen im. I. F. Kurasa NAN Ukrainy*, 3, 44–70 [in Ukrainian].
8. Lohvynenko, V. M., & Hrytsaniuk, V. V. (2022). Tsyfrova transformatsiia suspilstva ta informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v profesiinii diial'nosti fakhivtsiv sotsial'noi roboty: suchasni vyklyky [Digital transformation of society and ICT in professional activity of social work specialists: Contemporary challenges]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriia 5. Pedahohichni nauky: realii ta perspektyvy*, 87, 53–56. https://doi.org/10.31392/npu-nc.series5.2022.87.11 [in Ukrainian].
9. Petrenko, N. O., & Mashkovska, L. V. (2020). Tsyfrovizatsiia derzhavnykh administratyvnykh posluh v Ukraini: normatyvno-pravovi aspekty [Digitalization of public administrative services in Ukraine: Regulatory and legal aspects]. *Pravo i suspilstvo*, (2), 112–119 [in Ukrainian].
10. Tsiupryk, A. Ya. (2023). Formuvannia intehral'noi kompetentnosti sotsial'noho pratsivnyka v umovakh tsyfrovoho suspilstva [Formation of integral competence of a social worker in the digital society]. *Publichne upravlinnia ta sotsialna robota*, (2), 64–68 [in Ukrainian].
11. Chalyk, V. R. (2024). Rozvytok suchasnykh informatsiinykh tekhnolohii ta protses hlobal'noi intehratsii u sotsial'nii sferi [Development of modern information technologies and the process of global integration in the social sphere]. In *Aktual'ni pytannia zabezpechennia bezpekovogo seredovyshcha v Ukraini* (pp. 263–267). https://sci.ldubgd.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/16318/1/Збірник тез%20від%2019.04.2024.pdf#page=263 [in Ukrainian].
12. Mishna, F., et al. (2021). An international study examining social workers' use of information and communication technology. *The British Journal of Social Work*. https://doi.org/10.1093/bjsw/bcab066
13. Burlay, T. (2024). Digital technologies and the resilience of Ukraine's social protection system: Wartime experience. *Agora International Journal of Juridical Sciences*, 18(1), 141–152. https://doi.org/10.15837/aijjs.v18i1.6751
14. Fedirko, N. (2022). Digital social protection in Ukraine: Prerequisites and strategic challenges. *Social and Labour Relations: Theory and Practice*, 12(1), 1–13. https://doi.org/10.21511/slrtp.12(1).2022.01 [in Ukrainian]
15. Gunko, S., & Liakh, T. (2025). Expert assessments of the challenges of digitalization of social services in rural communities. *Social Work and Education*, 12(3), 444–453. https://doi.org/10.25128/2520-6230.25.3.12 [in Ukrainian]
16. Ihnatenko, K., & Sadzaglishvili, S. (2023). The digitalization of social services in response to the war in Ukraine. *Social Work and Education*, 10(3). https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.3.2 [in Ukrainian]
17. Popovych, V., Shcherbyna, S., & Novak, T. (2024). Digital transformation of the sphere of social protection in conditions of martial law and post-war renewal of Ukraine. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 55(2), 82–88. https://doi.org/10.24144/2524-0609.2024.55.82-88 [in Ukrainian]

Дата першого надходження статті до видання – 10.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування – 3.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) – 27.03.2026

 Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)